



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

XIX. De simonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

ANNO
 CHRISTI
 1322.

præsentem constitutionem frequenter faciant pu-
 blicari.

XVIII.

Cum generalis Concilii Viennensis statu-
 tum eos qui in gradu prohibito nuptias contra-
 hunt, excommunicationis decernat sententiæ sub-
 iacere, & prælati circa eius publicationem fuerint
 hætenus negligentes: statuimus, & in virtute san-
 ctæ obedientiæ præcipiendo mandamus, vt ipsi
 ecclesiarum prælati in cathedralibus & parochia-
 libus ecclesiis, quatuor anni festis præcipuis, & in
 diebus dominicis quadragesimæ, dictam genera-
 lis Concilii constitutionem faciant publicari.

XIX.

Detestandam prælatorum auaritiam, ac alio-
 rum qui iurisdictionem ecclesiasticam in ecclesiis
 obtinent, quæ labem simoniæ continet, extir-
 pare volentes, sacro approbante Concilio statui-
 mus, vt nullus archiepiscopus, vel episcopus, abbas,
 archidiaconus, archipresbyter, aut quiuis alius,
 ad quem spectat clericorum præsentatio, officia-
 les eorum seu portarii, pro ordinibus collatis seu
 conferendis, vel quocumque actu vel * licentia ip-
 sos ordines præcedente, quidquam recipere au-
 deat: alioquin si laicus fuerit, ipso facto senten-
 tiam excommunicationis incurrat: si vero clericus,
 qui nondum ecclesiasticum beneficium obtinet,
 vsque ad biennium eo ipso reddatur inhabilis ad
 ecclesiasticum beneficium obtinendum: si autem
 beneficiatus extiterit, vt decanus, archidiacono-
 nus, abbas sæcularis, archipresbyter, vel quiuis alius

* litera

iurisdictionem habens, ipso facto a perceptione beneficii sit suspensus, donec duplum eius quod receperit restituat, cuius medietas clerico, a quo recepta fuit pecunia, alia vero medietas fabricæ cathedralis ecclesiæ applicetur. Prælati vero, si de eius conscientia vel mandato quidquam receptum fuerit, eo ipso a collatione ordinum sit suspensus, quousque duplum eius quod receptum est restituat, vel restitui faciat, dicto modo inter fabricam ecclesiæ diuidendum.

Ordinati vero, si post receptionis ordines pro scripturæ labore, charta & cera aliquid offerre voluerint, hoc accipi minime prohibetur: ita tamen, quod hæc gratuita oblatio summam quinque morobetinorum vsualis monetæ aliquatenus non excedat: a pauperibus autem aut nihil, aut minus recipiat pro prædictis. Archiepiscopi autem vel episcopi seu vicarii eorum, & ipsis in remotis agentibus vel sede vacante, vicarii per capitulum deputati nihil omnino recipiant pro præsentatione ad ordines, vel præsentationis literis, alteri episcopo facienda: alioquin eo ipso * in incidant su-

* in per-
nas incidit
sup.

Quorumdam clericorum & laicorum abusum, qui clericos de nouo promotos non permittunt in suis ordinibus ministrare, priusquam eis adhibeant per vnum aut plures dies prandia & conuiuia sumptuosa, vel certam præparent quantitatem pecuniæ, extirpare volentes, statuimus, vt cum clerici qui ad titulum alicuius ecclesiæ ad subdiaconatus, diaconatus, aut presbyteratus ordines sint pro-

ANNO
CHRISTI
1522.

moti, nouiter celebrare voluerint, alii clerici illius ecclesiæ eos libere admittant, & eis ad celebrandum ministrent ecclesiæ paramenta, celebrationi ipsorum caritatiue & amicabiliter assistentes; eisdem etiam secundum quod ordo ipsorum exegerit, portionem integraliter conferant & assignent. Quod si contra hoc nostræ constitutionis edictum clerici quidquam malitiose commiserint, exegerint, aut perceperint, quarta parte fructuum & prouentuum beneficii quod in dicta ecclesia obtinent, sint priuati, exigenda per eum cui diocesanus commiserit, & fabricæ illius ecclesiæ applicanda. Laici vero, si clericis nouiter promotis contra hoc quidquam molestiæ aut contradictionis obiecerint, in excommunicationis sententiam incidant ipso facto, consuetudine quauis contraria non obstante.

Vt simoniaca labes, quæ vacantibus ecclesiis a patronis & clericis damnabili cupiditate & ambitione frequenter committitur, pœnarum formidine refrenetur, statuimus vt nullus patronus pro præsentatione ad ecclesiam in qua ius obtinet patronatus, pecuniam aut quodcumque munus recipiat, siue donum; nec clericus audeat per se aut per alium pro præsentatione præmissa munera promittere vel donare: alioquin & præsentans illa vice iure præsentandi sit ipso facto priuatus, & præsentato clerico nihil iuris ex præsentatione huiusmodi acquiratur, nec etiam ab aliis patronis ea vice ad ecclesiam illam valeat præsentari. Vt autem circa hoc omnis sinistra suspicio conquiescat, præ-

cipimus, quod prælatus, ad quem institutio pertinet, a præsentato clerico antequam in beneficio ipsum instituat, corporale recipiat iuramentum, quod pecuniam vel aliud munus quodcumque patrono aut alii pro eodem pro præsentatione huiusmodi nec promisit, nec dedit per se vel per alium quoquo modo.

Gratia si non gratis datur & recipitur, gratia non est. Nonnulli vero prælatorum, ut accepimus, cum beneficia conferunt, occasione collationis factæ fructus eorundem beneficiorum, aut aliquam ipsorum partem, seu summam aliquam pecuniæ exigere ac retinere præsumunt. Cum igitur corruptelam huiusmodi sacri Canones detestentur, iubemus ne episcopi, vel quivis alius ad quem beneficii collatio pertinet, ratione collationis huiusmodi beneficii aut *chanriæ, seu alio quocumque quæsito colore, aliquid præsumant per se vel per alium exigere, seu etiam retinere: nec notarius seu scriptor quidquam nisi moderatum exigat pro collationis litera & sigillo; sed ille libere fructus ipsos percipiat, cui beneficium est collatum. Quod si aliquis ad quem collatio beneficii spectat, contra præmissa fecerit, eo ipso a collatione beneficiorum per sex menses nouerit se suspensum, & beneficia ad collationem suam spectantia, quæ medio tempore vacauerint, per eum ad quem collatio ipsorum de iure vel de consuetudine deuoluitur, conferantur.

XX.

Ignorantia quæ mater cunctorum errorum esse